

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. november 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1465
Dok.: LBI40854

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 226 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 1. november 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 226 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for mulighederne under engelsk lov i forhold til at beskytte vidner, herunder muligheden for at vidner sikres anonymitet?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen bedt Udenrigsministeriet om at indhente oplysninger om de muligheder, der findes i medfør af engelsk ret, for at beskytte vidner.

Udenrigsministeriet har via den danske ambassade i London indhentet følgende udtalelse:

”Vidnebeskyttelse generelt

Beskyttelse af personer involveret i efterforskninger eller retssager er for Englands vedkommende generelt reguleret ved ’Serious Organized Crime and Police Act 2005, Part 2, Chapter 4. Se:

<http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2005/15/part/2/cha/pter/4>

I medfør af denne lov har politimyndighederne beføjelser til at foretage de foranstaltninger, som anses for hensigtsmæssige til beskyttelse af en i Storbritannien bosat person, der skønnes at være i fare som følge af vedkommendes involvering i en efterforskning eller en retssag.

Fire forhold skal tages i betragtning i forbindelse med politimyndighedernes iværksættelse af foranstaltninger: Farerisikoen for personen; omkostningerne ved foranstaltningerne; om de involverede kan omstille sig til at leve under de forhold, som foranstaltningerne indebærer, og dertil om de vil kunne omstille sig til at vende tilbage til de oprindelige forhold, hvis der bliver mulighed for dette; og endelig om personen er eller potentielt kan blive et vidne i en retssag, hvortil vidneudsagnets vigtighed også skal tages i betragtning.

Særlig hvad angår anonymitet

Indtil 2008 var der ikke lovgivet om vidneanonymitet i England. Der var derimod gennem Common Law, særligt siden 1990, udviklet en retstradition for at tillade fuld anonymitet i særlige tilfælde. Denne tradition blev imidlertid gjort yderst begrænset som følge af en House of Lords dom (R v Davies [2008] UKHL 36), der bl.a. lagde vægt på princippet om at kunne krydsforhøre et vidne, herunder gennem henvisning til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelser. I

dommen anførtes, at undtagelser fra den generelle regel om at kunne konfrontere vidner burde etableres af parlamentet og ikke af domstolene.

Kort derefter indførte parlamentet en midlertidig lov om anonymitet, The Criminal Evidence (Witness Anonymity) Act 2008, der i 2009 blev afløst af en permanent lov på området, Coroners and Justice Act 2009, Part 3, Chapter 2. Se: <http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2009/25/part/3/cha/pter/2>

Det følger af Coroners and Justice Act, at tre krav skal være opfyldt for, at Retten på foranledning af anklageren eller forsvareren kan tildele anonymitet til et vidne:

- 1) Anonymiteten skal være nødvendig for at beskytte vidnet eller en anden person mod alvorlig skade på legeme eller ejendom; eller anonymiteten skal være nødvendig for at undgå skade mod den offentlige interesse;
- 2) De tiltag til sikring af anonymitet, der foreslås, skal være i overensstemmelse med princippet om en retfærdig rettergang for den anklagede;
- 3) Vidnets udsagn skal være vigtigt for at sikre, at retfærdigheden sker fyldest, og at vidnet ikke ville give udsagn uden anonymitet; eller at det ville være til skade for den offentlige interesse hvis vidneudsagnet blev givet uden anonymitet.

Retten har beføjelse til at tillade ethvert middel til beskyttelse af vidnets anonymitet, som overholder de tre ovenstående krav, og som tillader både dommeren og juryen at se vidnet og høre dennes naturlige stemme. Det britiske justitsministerium oplyser, at det mest almindelige tiltag i praksis er, at vidnet afskærmes, således at personen kan ses af dommeren og juryen, men ikke af de øvrige i retssalen. Vidnets stemme bliver også ofte ændret elektronisk.”